

[Svend Åge Petersen]

Det samlede beslutningsforslag kunne godt give det indtryk, at der overhovedet ikke er sket nogen regulering af de omtalte beløb i firkløverregeringens tid. Det er ikke korrekt. Der skete en regulering, som det tidligere har været nævnt, om end en lille regulering, et par procent i 1983, og der sker også den regulering, som regeringen har lagt op til fra næste år, på de 3,6 pct. Desuden er der jo også lagt op til en regulering i årene fremover, som ministeren var inde på.

Ifølge SF's egne oplysninger vil forslaget koste 2,2 mia. kr. i 1988, og som jeg ser det, vil det i praksis medføre en genindførelse af den automatiske dyrtidsregulering på dette område, og så må vi sige, at også af disse grunde kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke gå ind for beslutningsforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Da der i sidste måned var første behandling af beslutningsforslag nr. B 1 fra Socialdemokratiet, havde Tinget lejlighed til at diskutere disse forhold, i hvert fald de fleste af dem, og ved den lejlighed sagde mit partis ordfører helt klart, at vi fra Venstres side ikke ville kunne støtte en sådan forhøjelse.

Vi afviser ikke totalt nogen form for forhøjelse. Det er kendt, og nogle af ordførerne har allerede været inde på det, at der er sket stigninger, og at der også er indarbejdet visse stigninger i finanslovsforslaget for 1988, som vil betyde, at man fra 1986 og til og med 1988 vil have haft ca. 10 pct.s stigning.

Så for at gøre det ganske kort: Vi kan fra Venstres side ikke medvirke til at vedtage dette forslag.

Jørgen Estrup (RV):

Flere af disse forslag har vi jo haft lejlighed til at diskutere før her i salen, og det kan næppe undre nogen, at vi fortsat ikke kan støtte dem.

Jeg har bemærket, at man i fremsættelsestalen til SFs forslag gør opmærksom på, at udgiftssiden skal ses i sammenhæng med, hvad der står på SF's ændringsforslag til finansloven, og derfor må man vel sige, at det er rimeligt, at vi nu ser disse forslag i en finanslovs-sammenhæng. Det er dér, vi tager den endelige diskussion, og derfor skal jeg indskrænke mine bemærkninger meget i denne omgang, idet vi regner med, at vi kommer tilbage til sagen.

Jeg skal blot sige, at vi fortsat har den opfattelse, som vi også gav udtryk for i forbindelse med, at vi her i Tinget diskuterede reguleringsloven i december 1986, at forsikringsprincippet skal vi holde fast ved i forbindelse med dagpengene. Jeg er derfor glad for den bemærkning, som arbejdsministeren havde med henvisning til, hvad der stod i bemærkningerne til det lovforslag, vi havde til behandling dengang, og derfor går jeg ud fra, at vi vender tilbage til den sag også.

Bollmann (CD):

For mig at se vil SF lege julemand på et meget tidligt tidspunkt. I hvert fald foreslår man med rund hånd at regulere på en lang række områder, selv om man jo godt ved, at regeringen ved forskellige lejligheder har sagt, at man ikke kan acceptere en genindførelse af automatiske reguleringer.

Jeg har egentlig ikke meget mere at tilføje, for ministeren har, synes jeg, givet et udmærket svar på de forskellige ting. Vi kalder det også overbudspolitik i CD, og vi kan ikke støtte forslaget.

Glistrup (FP):

En lille smule firkantet udtrykt angår det foreliggende forslag den del af befolkningen, som er mellem 18 og 66 år, og som har deres fulde arbejdsevne, men som over for myndighederne – med rette eller urette – oplyser, at de i øjeblikket ikke er i beskæftigelse.

Med hensyn til disse personer har Fremskridtspartiet meget udførligt fremsat og begrundet sin mening skriftligt i et lovforslag af den 30. marts 1982 om opfyldelse af grundlovens § 75, og det skal jeg henvise til for så vidt angår Fremskridtspartiets opfattelse af den problemkreds, som SF her fremdrager.

Deraf fremgår, at vi er fundamentalt uenige med SF, og vi kan meget hurtigt påpege, hvor vi er uenige: det er, når SF i sine bemærkninger skriver det hylende forkerte, at der ikke er arbejde nok til alle.

Der er arbejde til alle her i dette land. Der er arbejde til langt, langt, langt, langt flere, end der overhovedet bor i dette land, og derfor tager SF så fuldstændig aldeles fejl. Det helt afgørende i dansk socialpolitik er, at dette lands befolkning, og først og fremmest de svagstillede, skylder 400 mia. kr. netto til udlandet. De pen-